

пите многажды ставатъ гѣвители за болниетѣ.
— И тѣй, слыш., достойны ли сте да са прѣчи-
стите отъ Тѣлото и Кръвта Христовы? Ше-
сть дни сте постили, шестъ дни сте ходили на
рѣдъ въ церква, шестъ дни сте плакали за грѣ-
ховетѣ си, исповѣдали сте са на дѣховника; но
при все това чисти ли са дѣшиятѣ ви до толко-
зы, што въ тѣхъ да може да вѣзне и да пре-
бываава І. Христосъ, Сватѣйши изъ Сватыхъ?
— Ахъ, не, намъ и всичката вѣчностъ, кажи, че
ще ни доди малко, да са довѣри приготвимъ и у-
достоимъ за Св. Причастіе: защото мнозина изъ
насъ и сега, въ тѣзы свѣщенны минѣты, не ос-
таватъ полошевенниятѣ си мысли и желанія.— Ка-
кво да правимъ слѣдъ това ный грѣшнитетѣ?
Какъ да пристѣпвамъ при Св. Причащеніе?
— Съ съзнаніе, съ сърдечно съзнаніе, въ недосто-
инството си. Колкото повече нѣкой са съзнаава за
недостоинъ за Св. Причастіе, толковъ повече е
той за него достоинъ.

Настинна слыш., неподражавайте онѣзы лѣ-
жливи Христіене, които, ужъ че като са съзна-
вали недостойни за Св. Причастіе, и ужъ че като
нежелали да пристѣпватъ все съ иститѣ си грѣ-
хове, съсѣмъ, никога не са прѣчистяватъ. Еѣ-
рвайте че тѣ само токо-тжий говоратъ че са не-
достойни, а дѣйствително тѣ тѣй не чѣвствѣ-
ватъ, и говоријте тѣй само за тѣй, защото
имъ са нещѣ да са приготвятъ за Св. Прича-
стіе, защото имъ са нещѣ нито шестъ дни да пого-